

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.20.575/2024/12.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes1 (cím1; tartózkodási helye: cím2)

A felperes képviselője:

dr. Zolnai Dóra ügyvéd (cím3)

Az alperes: alperes1 (cím4 tartózkodás helye: cím5)

Az alperes képviselője:

Fekete és Társa Ügyvédi Iroda (cím6; eljáró ügyvéd: dr. Fekete Zoltán)

A per tárgya: szülői felügyelet megszüntetése és egyéb

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes, felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Jászberényi Járásbíróság 2.P.20.676/2021/210.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 11.Pf.20.981/2023/15.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 17.000 (tizenhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az alperes által meg nem fizetett 103.418 (százháromezer-négyszáztizennyolc) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Jászberényi Járásbíróság a 3.P.20.773/2015/223. számú, a Szolnoki Törvényszék 1.Pf.21.263/2018/9. számú 2018. június 19. napján meghozott jogerős határozata alapján irányadó ítéletével a peres felek házasságát felbontotta, a házasságukból 2008. július 29. napján született R. a 2010. augusztus 1. napján született A. és a 2012. június 17. napján született Cs. utónevű gyermekek szülői felügyelete gyakorlására a felperest jogosította fel. Szabályozta az alperest megillető kapcsolattartást: a folyamatos kapcsolattartás kéthetente szombat 9 órától vasárnap 18 óráig, továbbá azokon a heteken, amelyeken hétvégi kapcsolattartás nincs, a hétfői, szerdai és pénteki napokon 17 órától 18 óráig terjedő időben illette meg azzal, hogy az átadás-átvétel helye a felperes lakóhelyének bejárata, továbbá kötelezte az alperest gyermekenként 20.000 forint, azaz összesen 60.000 forint mértékű gyermektartásdíj megfizetésére.

[2] Az alapper előzetesen végrehajtható ideiglenes intézkedése szerint az alperes köteles volt 2016. október 31. napján a gyermekeket a felperesnek átadni. A kiadás meghiúsult, ezért a felperes a meghatározott cselekmény végrehajtásának elrendelését kezdeményezte. Az alperes a végrehajtási eljárás során a kapcsolattartások pótlásának nem tett eleget, a bírságokat nem fizette be. 2018. január 3-án napján a gyámhatóság a gyermekek nevelésbe vételéről határozott és kötelezte az alperest, hogy a gyermekeket szállítsa be a J.-i Család- és Gyermekjóléti Központba, amelyet az alperes megtagadott.

[3] 2018. szeptember 4. napjától 2018. november 5. napjáig a gyermekek az oktatási intézményeket nem látogatták, az alperes őket az anyai nagyszülők segítségével bújtatta. Az átadásukra – a jogerős ítélet végrehajtására – végül a gyermekeket súlyosan megviselő módon került sor.

[4] A felperes párkapcsolatához C.-re költözött, a gyermekeket oktatási intézménybe íratta. A gyermekek beilleszkedtek, a felperes az iskolával folyamatosan tartotta a kapcsolatot. A traumatikus előzmények miatt mindhárom gyermekkel iskolapszichológus foglalkozott. A felperes a kapcsolattartási szabályozást nem tartotta be, azt az alperesnek csak néhány alkalommal tette lehetővé. A felperes a gyermekek kettős állampolgársága okán külföldi útlevelet váltott ki.

[5] A felperes később a gyermekekkel, a párkapcsolatával és annak kiskorú gyermekével K.-re költözött, a gyermekek azonban változatlanul a C.-i iskolába jártak. Az alperes és szülei az iskolánál több alkalommal megjelentek, követelték a gyermekekkel való találkozást, ennek során az intézmény rendjét nem tartották be.

[6] Az alperes párkapcsolatban él, élettársától 2019. február 7. napján M., 2021. július 11. napján M. utónevű gyermekei születtek.

[7] A felek a jogerős bírósági ítélet óta folyamatosan indítanak egymással szemben hatósági eljárásokat, ennek során az alperes 2018. novemberében ismételtén feljelentést tett a felperessel szemben szexuális erőszak büntetvényének elkövetése miatt, az eljárás 2019. januárjában bűncselekmény hiányában megszüntetésre került.

[8] A Jászberényi Járásbíróság a 7.B.348/2017/11. számú határozatával, mely a Szolnoki Törvényszék 2.Bf.742/2018/3. számú határozatával 2019. március 19. napján emelkedett jogerőre, az alperest két rendeli rágalmazás vétsége miatt két év időtartamra próbára bocsátotta.

[9] A Jászberényi Járásbíróság a 7.B.118/2018/56. számú határozatával, mely a Szolnoki Törvényszék 6.Bf.1177/2019/5. számú határozatával 2020. február 13. napján emelkedett jogerőre, az alperest bűnösnek mondta ki három rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntetvényében, három rendbeli kiskorúval való kapcsolattartás akadályoztatásának vétségében.

[10] A peres eljárás során több ideiglenes intézkedés meghozatalára is sor került. A 2019. július 17. napján kelt ideiglenes intézkedés felügyelt kapcsolattartást rendelt el akként, hogy az alperes minden hónap első szombati napján 9 órától 11 óráig, minden hónap harmadik szombati napján 10 órától 12 óráig tarthatott kapcsolatot a gyermekeivel a C.-i Család- és Gyermekjóléti Központ Hivatal helyiségében.

[11] A felperessel szemben kiskorú veszélyeztetése miatt indult büntető eljárást 2021. április 7. napján megszüntették, mivel a rendelkezésre álló adatok alapján bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható (J.-i Rendőrkapitányság 15620/1047/2020.bü ügyszám). A határozattal szemben előterjesztett panaszt a T.-i Járási Ügyészség elutasította,

indokolásában kiemelte, hogy mióta a kiskorú gyermekek kikerültek az alperes káros környezetéből, a felperes mellett több, mint két éve megnyugvást találtak.

[12] Az alperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, mely tartalmában a felügyelt kapcsolattartás megszüntetésére irányult, azt az elsőfokú bíróság a 24. sorszámu végzésével elutasította, a döntését a Szolnoki Törvényszék az 1.Pkf.20.284/2022/3. számú végzésével részben és akként változtatta meg, hogy a felügyelt kapcsolattartást mellőzte és az ideiglenes intézkedéssel feljogosította az alperest arra, hogy folyamatos kapcsolattartás keretében a gyermekeivel az elvitel jogával minden páratlan héten szombaton 10 órától 18 óráig jogosult találkozni.

[13] Az újabb ideiglenes intézkedés meghozatalára a 2022. október 17. napján előterjesztett kérelem alapján került sor. A Jászberényi Járásbíróság a 2.P.20.676/2021/55. számú határozatával, -melyet a törvényszék helybenhagyott - feljogosította az alperest a gyermekekkel a téli oktatási szünetben az időszakos kapcsolattartásra akként, hogy 2022. december 25. napján 13 órától december 26. napjának 18 óráig, valamint 2023. január 2. napjának 9 órájától 2023. január 3. napjának 18 óráig gyakorolja.

[14] A téli időszakos kapcsolattartást követően R. 2023. január 30. napján az iskolát hátrahagyva a délelőtti órákban az alperes édesapjának a közreműködésével az alpereshez költözött és azóta az ő háztartásban él. A felperes által kezdeményezett végrehajtási eljárás (a gyermek kiadása) nem vezetett eredményre: az alperes háztartásában konkrét veszélyeztető körülmény nem merült fel és a 14. életévét betöltött gyermek ellenállt a kényszerítő intézkedéseknek.

[15] Az elsőfokú bíróság 172. sorszám alatti, 2023. augusztus 07. napján meghozott ideiglenes intézkedésével R. utónevű gyermek vonatkozásában az alperest jogosította fel a szülői felügyeleti jog gyakorlására. mivel a gyermek többször kifejezte azon szándékát, hogy az alperes nevelésében kíván maradni. A végzést a másodfokú bíróság helybenhagyta (Pkf.20.790/202363 sz. végzés).

[16] 2023. január 30. napja óta a felperes semmilyen formában nem teszi lehetővé az alperesnek A.-val és Cs.-vel való kapcsolattartását, R. pedig elzárkózik a felperessel való kapcsolattartásról.

A kereseti kérelem az alperes ellenkérelme, valamint viszontkeresete

[17] A felperes keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság szüntesse meg az alperes szülői felügyeleti jogát mindhárom gyermek vonatkozásában, másodlagosan kérte a Jászberényi Járásbíróság 3.P.20.773/2015/223. számú ítéletében meghatározott, az alperes és a gyermekek közötti kapcsolattartás megvonását, harmadlagosan kérte az alperesi kapcsolattartás korlátozását oly módon, hogy az alperes felügyelt kapcsolattartás keretében legyen jogosult a gyermekekkel a kapcsolatot tartani, kéthetente szombat 9 órától 10 óráig terjedő időtartamban. Negyedlegesen kérte az alperes és a gyermekek közötti kapcsolattartás megváltoztatását oly módon, hogy az alperes a gyermekekkel a folyamatos kapcsolattartás keretében szombati napon 9 órától vasárnapi nap 18 óráig terjedő időtartammal legyen

jogosult kizárólagos kapcsolatot tartani, az időszaki kapcsolattartás során pedig karácsony második napján az adott napon 9 órától 18 óráig legyen jogosult a gyermekekkel kapcsolatot tartani. Kérte annak megváltoztatását, hogy mind a folyamatos, mind pedig az időszakos kapcsolattartás esetében a gyermekek átadás- átvételének helye a felperes mindenkori lakóhelyének a bejárata legyen.

[18] A kereseti kérelmének ténybeli indokaként azt adta elő, hogy 2018. június 24. napján a gyermekek átadásának helyszínére és az időpontjára az alperes ismételt egy kisebb tüntetést szervezett. Durván inzultáló, rágalmazó és becsmérő magatartást tanúsító csoportosulással szemben a gyermekei, a saját és a tanúi testi épségének a megóvása érdekében rendőri segítséget kellett igénybe vennie, ennek ellenére a gyermekeket nem kapta meg. A gyermekek 2018. szeptember 4. napjától november 5. napjáig nem jártak oktatási intézményekbe és a gyermekeket a végrehajtó által kiadott nemzetközi körözés eredményeképpen találták meg. Az alperes többször kezdeményezett vele szemben alaptalannak minősített hatósági és büntetőeljárásokat, valamint valótlanságokat állít róla a világhálón. Gyermektartásdíjat nem fizet, emiatt vele szemben végrehajtást kezdeményezett.

[19] Az alperes módosított ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Érdemi védekezése szerint a felperes nem jelölt meg olyan valós indokot, amely megalapozná a kereseti kérelmében foglaltakat, minden változást a felperes felróható magatartása idézett elő. Sérelmezte, hogy gyermekeivel nem biztosította a kapcsolattartást: 2018. december 16. és december 17-én valósulhattak meg csak részben, 2019. január 19. napját követően azonban már egyáltalán nem találkozott velük. E körben hivatkozott a H. Megyei Kormányhivatal határozatában foglaltakra, valamint a beszerzett K. M. igazságügyi szakértő szakvéleményi megállapításaira.

[20] Az alperes viszontkeresetében a szülői felügyeleti jog megváltoztatását kérte: a gyermekek feletti szülői felügyelet gyakorlására őt jogosítsa fel a bíróság. Ennek megfelelően a bíróság a gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét szüntesse meg és kötelezze a felperest, hogy a gyermekek átadását követő hónap első napjától kezdődően fizessen meg A. és Cs. utónevű gyermekei után gyermekenként havi 20.000 forint, míg R. utónevű gyermeke után 141.600 forint folyamatos gyermektartásdíjat. A bíróság a gyermektartásdíjat évente a következő év január 1. napjától a KSH által közzétett éves fogyasztói árindex növekedésének mértékével külön intézkedés nélkül valorizálva állapítsa meg. Szabályozza a felperest illető kapcsolattartást.

[21] Viszontkeresete megalapozásául a körülményváltozás okaként az élettársától született gyermekeit jelölte meg és azon igényét, hogy megfelelő testvéri kapcsolat tudjon a gyermekek között kialakulni. Hivatkozott a felperesnek a kapcsolattartást akadályozó (attól őt elzáró) magatartására.

Az első- és másodfokú határozat

[22] Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálattal érintett körben a Jászberényi Járásbíróság 3.P.20.773/2015/223. számú, a Szolnoki Törvényszék 1.Pf.21.263/2018/9. számú határozatával 2018. június 19. napján jogerőre emelkedett ítéletet részben megváltoztatta (ezen belül R. szülői felügyelete gyakorlására az alperest jogosította fel) és a kapcsolattartási

szabályozást módosította: az alperesnek az A. és Cs. nevű gyermeke vonatkozásában mellőzte az időszakos és telefonos kapcsolattartásra vonatkozó korábbi rendelkezését és 2024. december 31. napjáig felügyelt kapcsolattartást rendelt el. Ennek helyszínéként a K.-i családtámogatói szolgálat család- és gyermekjóléti központ által fenntartott helyiségét jelölte ki, a kapcsolattartás ideje minden hónap első páratlan hetének csütörtöki napja délután 15 órától 16 óráig. 2025. január 1. napjától megilleti az alperest a kapcsolattartás A. és Cs. utónevű gyermekével minden páratlan hét szombat 10 órától 16 óráig elvitel jogával. A fenti időponttól megilleti az alperest a nyári időszakos kapcsolattartás A. és Cs. utónevű gyermekével július harmadik hetében hétfőn 10 órától vasárnap 16 óráig és augusztus harmadik hetében hétfő 10 órától vasárnap 16 óráig. Ezt meghaladóan a bíróság a viszonykeresetet elutasította. Kötelezte a felperest 671.950 forint állam által előlegezett költség megfizetésére, a fennmaradó 330.961 forint vonatkozásában megállapította, hogy az állam terhén maradt.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:191. § (1) bekezdésére, a 4: 218. § (1) bekezdésére, a 4: 216. §-ára, a 4: 149. §-ára, a 4: 170. § (1) bekezdésére, a 4:178. § (1) és (2) bekezdésére, a 4: 180. § (1) bekezdésére, a 4:181. § (2) bekezdésére alapította. Az elsőfokú bíróság döntése meghozatalakor figyelemmel volt a BH.2000.206., BH.2019.112., BH.2003.117. és a BH.2011.135. számon közzétett eseti döntésekre, a Kúria Pfv.20.350/2019/7., Pfv.II.20.472/2016., Pfv.II.20.775/2021., Pfv.20.189/2022/5., Pfv.II.20.795/2016., Pfv.II.21.292/2016/4., Pfv.II.21.294/2017. és a Pfv.II.21.819/2018. számon közzétett döntéseire, valamint az Alkotmánybíróság III.3239/2021. számú döntésére is.

[24] Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le. A perben új szakértőt rendelt ki, továbbá a felek által tanúsított és észlelt megnyilvánulások okán hivatalból pszichiáter szakértőt vont be, az egyesített szakvéleményt aggálytalannak minősítette és ítélezése alapjául elfogadta.

[25] A felülvizsgálattal érintett kapcsolattartás vonatkozásában vizsgálta, hogy azok gyakorlása során az alperes felróható magatartást tanúsított-e és ha igen, a kapcsolattartás jogának korlátozása vagy megvonása a gyermekek érdekében áll-e.

[26] A szakvélemény szerint mindkét szülői viselkedés a másik iránti egyre inkább negatív viszonyulása legalább indirekt, de sokszor akár direkt befolyással is lehetett, és van a gyermekekre. Direkt, nyílt vagy rejtett, de minden körülményt figyelmen kívül hagyóan egyértelműen és kitartóan a másik szülő elleni befolyásolás az alperes esetében mutatható ki. A gyermekek egymáshoz való kötődése eredetileg erős és ragaszkodó volt, ez jelenleg csak a két kisebb gyermek esetében érvényesül. A két kisebb gyermek az alperes jelenlegi kapcsolatából született két kiskorú gyermekkel való kapcsolatot elutasítják. Hozzájuk nem kötődnek. R. a felperes élettartását rossznak, parancsolónak elhanyagolónak írja le, a kisebb gyermekek az alperes élettársát a maguk számára elfogadhatónak, vele a kapcsolatot normálisnak és jónak jellemezték. R. az alperes élettársát elfogadja, Cs. és A. a felperes élettársát elfogadta, vele jó kapcsolatot ápolnak. A gyermekek relatív egészséges személyiségfejlődésére negatív hatással járna, ha jelenlegi gondozásukból kiszakításra kerülnének. Ez a R. utónevű gyermekekre is igaz, míg abban az esetben is, ha relatív hirtelen döntése és az alpereshez való elszökése kevésbé tekinthető befolyásmentesnek, önállónak és korábbi nyilatkozataival és viszonyulásaival is ellentétes.

[27] A. és Cs. utónevű gyermek vonatkozásában a kapcsolattartás szabályozása során az általuk személyesen előadottakat vette figyelembe, A. az alperesi kapcsolattartást teljes egészében elutasítja, Cs. pedig az erre irányuló kérdésre adott választ megtagadta.

[28] Az elsőfokú bíróság a gyermekek nyilatkozata, a szakvélemény egyéb megállapításai alapján arra a jogkövetkeztetésre jutott, hogy a kapcsolattartást a fokozatosság elve alapján indokolt szabályozni. A két kisebb gyermek érdeke jelenleg az alperessel való korlátozott kapcsolattartás, a szülő-gyermek kapcsolat újjáépítése, a féltestvérek megismerése (amely jelen perben – az alperesi hivatkozással szemben - nem minősülhet prioritásnak).

[29] A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – a felülvizsgálattal érintett körben – részben és akként változtatta meg, hogy az alperesnek az A. és Cs. utónevű gyermekekkel való felügyelt kapcsolattartás idejét minden hónap első páratlan hetének péntek délután 15 órától 16 óráig terjedő időtartamra módosította.

[30] 2025. június 16. napjától kezdődően az alperes jogosult az A. és a Cs. utónevű gyermekeivel minden páratlan héten szombat 10 órától vasárnap 16 óráig, az elvitel jogával folyamatos kapcsolatot tartani. Az időszakos kapcsolattartást illetően az alperest 2026. január 1. napjától kezdődően a páros ünnepek második napján 9 órától 18 óráig az elvitel jogával; az őszi téli és tavaszi szünet második felében, a szünet fele időtartamában a kezdőnap 10 órától a zárónap 16 óráig az elvitel jogával illeti meg. A nyári iskolaszünetben a feleket megillető időszakos kapcsolattartás pedig minden év július 3. és 4. hetében hétfő 10 órától vasárnap 16 óráig és augusztus 3. és 4. hetében hétfőn 10 órától vasárnap 16 óráig tart.

[31] Az elsőfokú ítéletben a felperest terhelő állam által előlegezett költség összegét 334.184 forintra szállította le, míg az állam terhén maradó költséget 668.367 forintra emelte fel. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

[32] A felülvizsgálattal érintett körben a másodfokú bíróság részben alaposnak találta a fellebbezéseket.

[33] A Ptk. 4:178. § (1) és (2) bekezdése alapján a kapcsolattartás a különélő szülő legfontosabb jogosítványa, egyben a gyermekkel szembeni kötelezettsége. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte A. és Cs. lelkiállapotát, amikor a felügyelt kapcsolattartást fenntartotta azzal, hogy annak idejét a családsegítő központ előzetes megkeresését követően módosította péntekre. 2025. június 15-éig okszerűen tartotta fenn a felügyelet kapcsolattartást A. tekintetében is, hiszen ő ekkor tölti be a 14. életévét. A felperes az általa kért felügyelt kapcsolattartás jelentős mértékű kiterjesztését megalapozó tényeket nem valószínűsítette. A két kisebb gyermek vonatkozásában a korlátozott formában foglalt kapcsolattartás legfőbb indoka az az alperesi magatartás, ami a szakértői vélemény alapján is megállapítható: folyamatos, kitartó és változó, egyre bővülő repertoárt mutat a felperes elleni vádaskodásaiban, amely R. utónevű gyermek vonatkozásában célt is ért. A felügyelt kapcsolattartás tartalmának meghatározása során egyetértett az ideiglenes intézkedések felülbírlata során kifejtettekkel.

[34] A Ptk. 4:180. § (3) bekezdése szerint a gyermek elvitelével felmerülő kiadások főszabály szerint a kapcsolattartásra jogosultat terhelik, ettől való eltérés csak a gyermek érdekében biztosítható.

[35] A perköltség vonatkozásában a felperes helyesen utalt a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel a pernyertesség/pervesztesség arányára, így e körben az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, figyelembe vette a kereset, valamint a viszontkereset tekintetében a pernyertesség és pervesztesség arányát. A másodfokú eljárási illeték viseléséről a Pp. 383. § (6) bekezdése alapján rendelkezett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[36] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria az alperes elsődleges és negyedleges felülvizsgálati kérelmét a Pfv.II.20.575/2024/4. számú végzésével visszautasította.

[37] Az alperes másodlagos felülvizsgálati kérelmében a felügyelt kapcsolattartás teljes mellőzését kérte: a folyamatos kapcsolattartás minden páros hét péntek délután 18 órától vasárnap 17 óráig, az időszakos kapcsolattartás esetében az őszi, téli, tavaszi szünet második fele illesse meg, a nyári szünetben pedig a július hónap, továbbá minden páros ünnep második napja. A felperes legyen köteles hozni a kapcsolattartásokra a gyermekeket és az alperes legyen köteles visszavinni az otthonukba. A gyermekek után fizetendő tartásdíj fizetési kötelezettségét 2023. január 1. napjától kezdődő időponttal perben általa előterjesztett összegre mérsékelje. Ezen kívül a felperest kötelezze a költségjegyzékében megjelölt perköltség igénye fele összegének megfizetésére.

[38] Harmadlagos felülvizsgálati kérelmében azt kérte, ha a fentieknek nem adna helyt a Kúria, úgy változtassa meg a másodfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit akként, hogy az összesen 1.002.551 forint szakértői díjból a felperest terhelje 668.367 forint azt alperest pedig 334.183 forint és kötelezze a felperest arra, hogy mind az első- mint a másodfokú eljárásban előterjesztett perköltség igénye 2/6-od részét fizesse meg a pernyertesség/pervesztesség tényleges aránya alapján. Ha pedig a Kúria ennek sem adna helyt, úgy kötelezze a felperest a perköltség igénye 1/3-ad összegének a megfizetésére.

[39] Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Ptk. 4:178. § (1) bekezdésére, a 4:180. § (1) bekezdésére, a 4:181. § (1) és (2) bekezdésére, a 4:201. § (1) bekezdésére és a 4:40. § (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (1) és (2) bekezdésére, a 83. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a Pp. 346. § (5) bekezdésére, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 1. § (1) bekezdésére, 2. § (1) bekezdésére, a 6. § (1) és (2) és (4), valamint (5) bekezdésére, a 7. § (1) bekezdésére, a 8. § (1) bekezdésére, a 11. § (1) bekezdésére, a 12. § (4) bekezdésére, valamint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésére, IX. cikk (1) bekezdésére, a XVI. cikk (1) bekezdésére, a XX. cikk (1) bekezdéseire.

[40] Érvelése szerint a gyermek elhelyezésével kapcsolatos szempontokról szóló 17. számú Irányelv értelmében a fogadó szülőnek kötelessége elősegíteni, hogy a gyermek úgy szokja meg új otthonát, hogy a régi környezetben megszokott személyekkel, így különösen a másik szülővel a megfelelő kapcsolatot fenn tudja tartani. Ezt a felperes teljes mértékben kizárta, amelyet a bíróság nem értékelt. Mind a szülőnek mind a gyermeknek törekednie kell a szülő-gyermeki kapcsolat fenntartására. A perben egyértelműen bizonyítást nyert, hogy a felperes hosszú időn keresztül elzárta előle a gyermekeket, ennek ellenére a bíróság csak felügyelt kapcsolattartást biztosított számára A. és Cs. tekintetében.

[41] A Ptk. 4:174. §-a szerinti kötelezettségének a felperes nem tett eleget.

[42] A Ptk. 4:178. § (1) bekezdése szerint a gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, a gyermeket nevelő szülő vagy más személy pedig köteles a zavartalan kapcsolatot biztosítani. A kapcsolattartás joga magába foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, az elvitel jogát [Ptk. 4:180. § (1) bekezdés]. A bíróság immár négy éve indokolatlanul felügyelt kapcsolattartást rendelt el, ez pedig nem szolgálja a gyermekek érdekeit. A kapcsolattartás módját és időtartamát az eljáró bíróságok a Ptk. 4:181. § (2) bekezdésével ellentétesen állapították meg.

[43] A jogerős ítélet a gyermektartásdíj mértéke körében sérti a Ptk. 4:40. § (1) és 4:201. § (1) bekezdésben írt elveket. Nem szerezték be a felperesi házastárs jövedelemigazolását, míg az alperes élettársa jövedelmi viszonyait indokolatlanul hozzá számították a jövedelméhez. A felperes jövedelme 29-szerese az alperesének, ehhez képest a felperest jövedelmének 10,5 %-ban terheli a tartásdíj fizetési kötelezettség, míg az alperesét a jövedelme 125 %-ban.

[44] A másodfokú bíróság a pernyertesség/pervesztesség arányainak figyelmen kívül hagyásával határozta meg a perköltség viselését, ezzel megsértette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 83. § (1)-(2) bekezdését. A jogerős ítélet még csak meg sem említi a perköltség igényét [Pp. 82. § (1) és (2) bekezdés].

[45] Sérült a Pp. 346. § (5) bekezdése, az ítéletek nem tartalmazzák a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett; az okokat, amelyek miatt valamely tényállást nem talált bizonyítottnak vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Mindkét bíróság ítéletének indokolása hiányos Cs. és A. gyermek tartásdíjáról szóló döntésben, valamint a gyermekekkel való kapcsolattartás kérdésében és a perköltség viselése vonatkozásában. A másodfokú bíróság nem indokolta: ha felügyelt kapcsolattartást határozott meg 2025. június 16-ig, akkor az időszakos kapcsolattartást miért csak 2026. január 1. napjától tette lehetővé.

[46] A jogerős ítélet az nem a gyermekek törvényben foglalt jogainak és érdekeinek érvényesítését, hanem a felperes érdekét vette figyelembe [Gyvt. 1. § (1) bekezdés, Gyvt. 2. § (1) bekezdés]. Cs.-t és A.-t teljes mértékben elzárja a családjától, idegenek között kell nevelkedniük [Gyvt. 6. § (1) bekezdés], a felperesnél a gyermekek személyiségének kibontakoztatásához semmiféle segítséget nem kapnak, fejlődésük veszélyeztetett, visszafejlődnek [Gyvt. 6. § (2) bekezdés]. Az anyai család elleni kitartó ellenszenv és gyűlölet kialakítása a gyermekeknek ártalmas környezet, amelyből őket ki kell szabadítani [Gyvt. 6. §

(4) bekezdés]. A gyermekek emberi méltóságát a bíróságok egyáltalán nem vették figyelembe, nem voltak hajlandók a méltóságukat sértő felperesi magatartástól őket megóvni [Gyvt. 6. § (5) bekezdés]. A két kisebb gyermeket úgy távolították el az anyai családtól, hogy semmiféle gyermeki érdeket nem foglalmaztak meg [Gyvt. 7. § (1) bekezdés]. A gyermekeket a szabad véleménynyilvánítás joga nem illette meg, a bíróság tárgynak tekintette őket a felperes érdekében [Gyvt. 8. § (1) bekezdés]. Az első- és másodfokú bíróság nem vette figyelembe a gyermeki jogok védelmét [Gyvt. 11. § (1) bekezdés]. A felperes nem volt hajlandó semmiféle együttműködésre a gyermekeivel, életformáját rájuk erőszakolta, véleményüket, kérésüket nem hajlandó figyelembe venni [Gyvt. 12. § (4) bekezdés].

[47] A jogerős ítélet ellentétes az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, a IX. cikk (1) bekezdésével, a XVI. cikk (1) bekezdésével, a XX. cikk (1) bekezdésével.

[48] Az alperes részletesen kifejtett véleménye szerint az eljáró bíróságok a bizonyítékokat figyelmen kívül hagyták, indokolásuk megalapozatlan, iratellenes.

[49] A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria Pfv.20.575/2024/ 11. számú végzésével visszautasította.

[50] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel nem érintett részének hatályában fenntartását kérte.

[51] Az alperes 8. sorszám alatt csatolta és kérte bizonyítékként figyelembe venni a J. Vármegyei Kormányhivatal 2024. augusztus 23-án kelt határozatát (R. védelembé vételének megszüntetése).

[52] A felperes 10. sorszám alatt csatolta és kérte bizonyítékként figyelembe venni a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.190/2024/2. számú végzését, amelyben az alperes fellebbezését elutasította a SIS figyelmeztető jelzés elhelyezése iránti kérelme kapcsán.

[53] Az alperes a felperes felülvizsgálati ellenkérelmére észrevételt tett. Érvelése szerint pontosan megjelölte azt az összeget, amelyre a tartásdíj fizetési kötelezettségét kérte leszállítani. 2023. július 31-én kelt beadványában ezt gyermekenként 3.000 forintban jelölte meg. A másodfokú bíróság felhívására nyilatkozott a másodfokú perköltség igényéről is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[54] A Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül [Pp. 413. § (1) bekezdése és 423. § (1) bekezdés].

[55] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása előtt a Kúria az alábbiakra mutat rá: a felülvizsgálati eljárás tárgya a Pp. 406. § (1) bekezdés alapján a jogerős határozatnak a

felülvizsgálati kérelem keretei között történő felülbírálata. A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, ami csak olyan kérdésekben támadható felülvizsgálati kérelemmel, ami az első-másodfokú eljárásnak is tárgya volt. Az alperes azonban az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében nem sérelmezte, hogy részleges pernyertessége ellenére nem állapított meg részére perköltséget az elsőfokú bíróság, ezért azt a Kúria sem vizsgálhatta. A fentiek alapján a jogerős határozat meghozatala után keletkezett bizonyítékokat sem vehette figyelembe a Kúria.

[56] A Pp. 413. § (1) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit úgy határozza meg, hogy annak tartalmaznia kell: a támadott határozat megjelölését, a Kúria döntésére irányuló határozott kérelmet, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölését, továbbá a jogorvoslati kérelem indokolásának ismertetését.

[57] A – Pp. alkalmazása körében is irányadó – felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.

[58] A felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeinek további lényeges jellegzetessége a közöttük kimutatható szoros logikai és perjogi kapcsolat fennállása. A törvény előírásából okszerűen következik, hogy a tartalmi elemek között olyan szoros összefüggésnek kell fennállnia, miszerint a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak együtt alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit.

[59] Ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a régi Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel (PK vélemény 6. pontja). A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre való hivatkozás indokait. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek (Kúria Pfv.20.301/2015., megjelent: BH 2015.307.).

[60] A Kúria elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felülvizsgálati kérelem megfelel-e ezeknek a jogszabályi feltételeknek.

[61] Az alperes sem az elsőfokú, sem a másodfokú perköltségigényét nem jelölte meg, erre nézve a Kúria döntésére irányuló határozott kérelmet nem terjesztett elő. A fentiekre tekintettel az alperes harmadlagos felülvizsgálati kérelmét – a szakértői díj kivételével – a Kúria érdemben nem tudta vizsgálni.

[62] Az alperes sérelmezte a tartásdíj fizetési kötelezettségét és azt kérte csökkenteni 2023. január 1. napjától. A Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelem helyett csak - a beazonosíthatatlan - „a perben általam előterjesztett összegben” jelölte meg annak mértékét. A felülvizsgálati kérelem ebben a körben nem felel meg a Pp. 413. § (1) bekezdés c) pontjának, így azt a Kúria érdemben nem vizsgálhatta. Az alperes a felperes felülvizsgálati kérelmére tett észrevételeiben megjelölte azt a beadványát, amely tartalmazta a tartásdíj fizetési kötelezettsége összegét, az észrevétele azonban nem minősül a felülvizsgálati kérelme kiegészítésének. Az észrevétel ráadásul a Pp. 412. § (1) bekezdésében foglalt határidőn túl érkezett, így az hatálytalan, azt a Kúria érdemben nem vehette figyelembe.

[63] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta a másodfokú bíróság bizonyítás eredményének mérlegelési tevékenységét (felülvizsgálati kérelem VII. pontja), ugyanakkor megsértett jogszabályhelyként nem jelölte meg a Pp. 279. §-át. Az előzőekben kifejtettekre tekintettel a Kúria érdemben nem vizsgálhatta az alperes VII. pontban szereplő felülvizsgálati érvelését.

[64] A felülvizsgálatot jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni, a felülvizsgálati kérelemben jogszabálysértést kell előadni és a Kúria az így megjelölt jogszabálysértést vizsgálja (Pfv.V.21.965/2018/8. szám, megjelent: BH2020.324.) A felperes által a felülvizsgálati kérelmében megsértettként megjelölt Alaptörvény Nemzeti Hitvallás utolsó előtti bekezdése szerint az Alaptörvény a jogrend alapja, ugyanakkor az Alapvetés C) cikk (3) bekezdése, az R) cikk (2) bekezdése és a T) cikk (2)-(3) bekezdése alapján az Alaptörvény nem jogszabály. A 28. cikk szerint a bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. Mindebből következően a Kúriának is az a feladata, hogy a megsértettként állított jogszabályi rendelkezéseket az Alaptörvénnyel összhangban értelmezze és erre figyelemmel foglaljon állást a jogszabálysértés esetleges megvalósulásáról. Azt azonban nem vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvényt, mert erre kizárólag az Alkotmánybíróság jogosult az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján.

[65] A Kúria a fentiek alapján a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálhatta, hogy a jogerős ítélet sérti-e az Alaptörvénynek a felülvizsgálati kérelemben megjelölt V. cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1) bekezdését, XVI. cikk (1) bekezdését és XX. cikk (1) bekezdését.

[66] A felülvizsgálati kérelem érdemben vizsgálható része (az alperes másodlagos felülvizsgálati kérelmének a kapcsolattartásra vonatkozó, valamint a harmadlagos felülvizsgálati kérelmének a szakértői díj viselésére vonatkozó része) nem alapos.

[67] Az alperes A. és Cs. utónevű gyermekei felügyelt kapcsolattartásának mellőzését és a folyamatos, valamint az időszakos kapcsolattartás időtartamának, a gyermekek átadásának és visszaadásának helye, ideje, módja módosítását kérte.

[68] A kapcsolattartás a különélő szülőt és a gyermeket illető, a törvény által biztosított alapjog [Ptk. 4: 178.§ (1) és (2) bekezdés]. A szülők megegyezése hiányában a kapcsolattartás konkrét időtartamát, módját a bíróság határozza meg (Kúria Pfv.II.20.165/2020/5.), amely során a felek által előadott szabályozástól eltérhet, ahhoz nincs kötve.

[69] A kapcsolattartásról a bíróságnak minden esetben differenciáltan, az adott eset körülményeinek megfelelően, a jogosult szülő méltányos érdekére, körülményeire, a gyermek korára, egészségi állapotára és előmenetelére tekintettel a gyermek érdekeinek szem előtt tartásával kell döntenie. A jogszabályok keretei között a kapcsolattartás időtartamának, módjának, feltételeinek meghatározása bírói mérlegelés körébe tartozó kérdés (Legfelsőbb Bíróság Pfv.II.21.121/2011/7., megjelent: BH2012.121., Kúria Pfv.II.20.080/2022/7.).

[70] Mindez összhangban áll az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett, a Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 3. cikk 1. pontjával (a gyermek legfőbb érdekének figyelembevételével), valamint a 9. cikk 1. és 3. pontjával (a gyermeknek a különélő szülőjével megvalósuló személyes kapcsolatra és közvetlen érintkezésre vonatkozó alapvető jogával). A nemzetközi és a belföldi szabályozás alapján tehát az vélelmezendő, hogy a gyermek legfőbb érdeke a különélő szülővel való személyes és közvetlen érintkezés. Az alapjog kivételesen és csak akkor korlátozható, illetve vonható meg, ha a szülő felróható magatartása miatt a kapcsolattartás a gyermek érdekével ellentétes (Ptk. 4:184. §). A Ptk. 4:184. §-a értelmében a bíróság a felróható magatartást tanúsító szülő kapcsolattartási jogát a gyermek érdekében korlátozhatja vagy megvonhatja. A jogvitában tehát vizsgálni kellett, hogy az alperes esetén bizonyított-e olyan felróható, a gyermekek érdekével ellentétes magatartás, amely kivételesen alapot ad a jogintézmény korlátozására.

[71] A Kúria elfogadta a jogerős ítélet jogkövetkeztetését, az abban kifejtetteket nem ismétli meg. A másodfokú bíróság helyesen, az ítélkezési gyakorlatban következetesen érvényesített elv alapján a kiskorú gyermekek érdeke szem előtt tartásával rendelkezett.

[72] A peradatok alapján nem kétséges, hogy az alperes magatartása súlyosan sérti a két kiskorú gyermek érdekét. Az aggálytalan szakértői vélemény szerint folyamatos, kitartó és változó egyre bővülő repertoárt mutat felperes elleni vádaskodásaiban. A direkt, nyílt vagy rejtett, de minden körülményt figyelmen kívül hagyóan egyértelműen és kitartóan a másik szülő elleni befolyásolás kimutatható. Akaratát igyekszik minden körülmények között érvényesíteni, az eszközökben nem válogat és hangsúlyozza, hogy mindezt a gyermekek érdekében teszi.

[73] A Kúria rámutat arra, hogy a gyermeki érdek objektív, nem azonosítható a szülő szubjektív megítélésével. Az alperes által hangsúlyozott gyermeki érdek a peradatok alapján nem azonos a gyermekek tényleges érdekével: a kiegyensúlyozott, egészséges fejlődéshez való joggal, a gyermek-szülő közötti elvárható szeretetteljes kapcsolattal. A bizonyítékok alapján az alperes kisajátító magatartása, a gyermekek másik szülővel szembeni befolyásolása megállapítható.

[74] Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a szülők közti ellentétek, fokozódó konfliktusok egymás ellen indított bírósági és hatósági eljárásokba, esetenként nyíltan agresszív jelenetekbe torkolóan hosszú évek óta fennállnak, a gyermekek mindennek a legtöbbször közvetlen átélői, tanúi voltak. Mindkét szülő viselkedése és a másik iránti egyre inkább negatív viszonyulása egyértelműen legalább indirekt, de sokszor akár direkt befolyással is lehetett, illetve van rájuk.

[75] Kétségtelen, hogy a kapcsolattartás szabályainak megszegése a felperes oldalán bizonyított. Ennek előzményeként azonban értékelni kell az alperes nem jogkövető magatartását is.

[76] A gyermekeknek a befolyástól mentes rendszeres, elvitellel megvalósuló kapcsolattartás szolgálna az érdekét, azonban a gyermekek jelenleg erősen és általuk is kifejezetten polarizáltak. A jelenlegi helyzetben tehát érdekük az, hogy a különélő szülővel a kapcsolatuk fennmaradjon, lehetőség legyen az érzelmi viszony helyreállítására, az évek óta tartó, számukra rendkívül megterhelő helyzet megoldására, aminek megvalósíthatóságához nyilvánvalóan szaksegítség szükséges. Helyesen és a gyermeki érdek érvényesítésével rendelkezett a jogerős ítélet a fokozatosság elve alkalmazásával a szülő-gyermek viszony stabilizálásáról, amely kellő időt biztosít a gyermekeknek az alperes ismételt elfogadására.

[77] A jogerős ítélet mindezek alapján helytállóan, a gyermekek legfőbb érdekét szem előtt tartva korlátozott formában, átmenetileg fenntartotta az ellenőrzött kapcsolattartást. A jogerős ítélet nem sérti a Ptk. 4:178. § (1) bekezdését, a 4:180.§ (1) bekezdését, a 4:181. § (1) és (2) bekezdését, a 4:184. §-át, valamint a Gyvt. 1. § (1) bekezdését, 2. § (1) bekezdését, a 6. § (1), (2), (4), valamint (5) bekezdését, a 7. § (1) bekezdését, a 8. § (1) bekezdését, a 11. § (1) bekezdését, a 12. § (4) bekezdését.

[78] A másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Nem jelenti a Pp. 346. § (4) bekezdésének megsértését, ha a jogerős ítélet külön nem tér ki a fél által felhozott valamennyi évrre. Indokolási kötelezettségének eleget tesz, ha logikusan, jogilag is követhetően kifejti a döntést megalapozó jogi érveit, utalva az irányadónak vett jogszabályokra és megjelölve, mi volt az oka az alkalmazásuknak. Ezzel egyező álláspontot tükröz az Alkotmánybíróság 26/2020. (XII.2.) AB határozatának [22] bekezdése is, amely szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása; az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie. Tartalmilag ugyanezt fejtette ki az Alkotmánybíróság a 77/2013. (III.1.) AB határozat indokolásában is {[31] bekezdés}. Az ítéletnek tehát a felek által felvetett, az ügy elbírálása szempontjából lényeges jogkérdésekre kell kitérnie, míg a döntéshez szorosan nem tartozó okfejtés felesleges. Ennek megfelelően, ehhez igazodva kell az irányadó jogszabályi rendelkezéseket is feltüntetnie (hasonlóan: Kúria Pfv.II.20.148/2021/5., Pfv.III.20.158/2020/6.).

[79] A jogerős ítélet a fenti követelményeknek megfelel. A kapcsolattartás, annak módja, ideje és a szakértői díj, mint perköltség viselése körében – visszaulva az elsőfokú bíróság indokaira – a szükséges mértékben értékelte a releváns bizonyítékokat {[105]-[116]}

bekezdések, valamint [118]-[121] bekezdések}. A jogerős ítélet nem sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését.

[80] Az alperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte a másodfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit: a szakértői díj felek közötti megosztását. A másodfokú bíróság azonban a pernyertesség/pervesztesség aránya alapján vizsgálta felül az elsőfokú bíróság szakértői díj viselésére vonatkozó rendelkezéseit. Az állam által előlegezett szakértői költség a szülői felügyelet megszüntetése illetőleg annak megváltoztatása körében merült fel és mivel e vonatkozásban kizárólag R. tekintetében rendelkezett a jogerős határozat a szülői felügyelet megváltoztatásáról így a felmerült szakértői díj 1/3-a terheli a felperest, 2/3-a az alperest. A jogerős ítélet ez okból nem sérti Pp. 83. § (1) és (2), valamint, a 82. § (1) és (2) bekezdéseit.

[81] Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Kúria a felülvizsgálattal támadott részében a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[82] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 82. § (1) – (2) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján őt kellett kötelezni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő felperes ügyvédi képviselettel felmerült, felszámított felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, a (3) és (5) bekezdése alapján határozta meg. A meg nem határozható pertárgyérték tekintetében a felperesi kérelemnek megfelelően 2 óra felkészülési időt és 1 óra tárgyalási jelenlétet vett figyelembe.

[83] Az alperes pervesztessége folytán az általa le nem rótt felülvizsgálati illeték az állam terhén marad [Pp. 102. § (1) bekezdés].

[84] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[85] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2024. szeptember 3.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő